

§

20

A Fővárosi Törvényszék 4.P.21.053/2017/20. számú ítéletével felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítélettel szemben indítványozó fellebbezett, melynek folytán a Fővárosi Ítéltábla **32.Pf.20.592/2018/3/II.** sorszámú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét helybenhagyta, így az ítélet jogerőre emelkedett.

A jogerős ítélettel szemben indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, azonban a Kúria a **Pfv.IV.20.698/2020/5.** számú határozatával a másodfokú jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati ítélet indítványozó részére 2021. február 4. napján került kézbesítésre.

Megállapítható, hogy az alaptörvény-ellenes ítéletek a fentiek szerint egyedi ügyben születtek, és abban az indítványozó, mint felperes vett részt, így érintettsége fennáll, és ezért az Abtv. vonatkozó §-a szerint jogosult az indítvány előterjesztésére.

Az indítványozó mind a Fővárosi Törvényszék elsőfokú, mind a Fővárosi Ítéltábla jogerős, mind a Kúria felülvizsgálati ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri.

Bár az Ítéltábla ítélete jogerős és végrehajtható határozatnak minősül, azonban indítványozó azzal szemben felülvizsgálati kérelemmel élt, és a hatályban fenntartó kúriai ítéletet követően, annak kézbesítésétől számított törvényi határidőn belül terjeszti elő panasz indítványát.

Figyelemmel arra, hogy az indítványozó a jogerős ítélet ellen alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő, valamint figyelemmel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásában érdemben vizsgálta a benyújtott felülvizsgálati kérelmet, és érdemi vizsgálatot követően a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, így a 3358/2012. (XII.5.) AB végzésben foglaltakra is tekintettel indítványozó a felülvizsgálati ítélettel szemben jogosult a panasz előterjesztésére.

Indítványozó álláspontja szerint mind az elsőfokú, mind a jogerős, mind az azt hatályában fenntartó felülvizsgálati ítélet sérti az Alaptörvényben biztosított jó hírneve tiszteletben tartásához való alapjogát, ugyanis az ítéleteket hozó bíróságok szerint az alperes – mint sajtószerző – valótlan tényállításai nem tartoznak a hamis közlés körébe, és tényállításai kapcsán alperes nem is volt köteles annak behatóbb vizsgálatára, hogy a cikkeiben az indítványozó terhére rótt cselekményt indítványozó valóban elkövette-e, így alperes valótlan tényállítása emiatt nem is sérthette indítványozó jó hírnevét.

Indítványozó részére a felülvizsgálati ítéletet jogi képviselője útján 2021. február hó 4. napján kézbesítették, így indítványa törvényi határidőben előterjesztettnek minősül.

Az Abtv. 29. §-ban megfogalmazott „*alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*”, mely a panaszindítvány befogadásának törvényi feltétele, indítványozó álláspontja szerint a fentiek fényében egyértelműen fennáll.

Alapvető – az Alkotmánybíróság ügykörébe tartozó – alkotmányjogi probléma ugyanis az, hogy egy sajtószerző a sajtó- és véleményszabadság gyakorlására hivatkozva behatóbb vizsgálat, nyilvánvaló adatok figyelembe vétele nélkül állíthatja-e cikkeiben valótlanul azt valakiről, hogy a társadalom egésze által súlyosan elítélendő magatartást tanúsított (mely állítás olyan súlyos, hogy alkalmas arra, hogy az érintett jó hírneve egy egész ország, az egész világ előtt sérüljön).

Szintén alkotmányossági kérdés, hogy a behatóbb vizsgálat nélkül közölt valótlan tényállítás milyen szintű védelmet élvezhet az Alaptörvény által kiemelten védett véleménynyilvánítási szabadság körében, hol az a határ, mi az a mérték, amikor a nyilvánvaló adatokkal szemben álló és jó hírnevét romokba döntő valótlan tényállítást az érintett már nem köteles tűrni.

További alkotmányossági kérdés, hogy a sajtó- és véleményszabadság védelme alatt eljáró sajtószerzőnek meddig terjed a gondossága egy általa tett tényállítás való vagy valótlan voltának ellenőrzése kapcsán.

2.

Az Alaptörvény-ellenesség érdemi indokolása

1. Jogforrási háttér

Az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdése szerint:

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

Az Alaptörvény IX. cikkének (1)-(2) bekezdései, a (4), illetve a (6) bekezdése a következőket tartalmazzák:

„(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

(6) A sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervezetre vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 4. § (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. **A (3) bekezdés szerint** a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint **nem járhat mások személységi jogainak sérelmével.**

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. cikke a következőket tartalmazza

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együttjáró szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából.

2. Történeti tényállás

Indítványozó esetében megállapítható, hogy 2015. szeptember 8-án a [REDACTED] operatőreként a röszkei határon a rendőri felügyelet alól kitörő migránsok rohamába került, panikhelyzetben jogos védelmi helyzetben védte testi épségét és egészségét, azonban ennek során nem rúgta meg a világot bejárta felvételeken gyermekével a karján rendőri kézrátételből(elfogás) menekülő férfit, [REDACTED]

A történeti tényállás lényege a következő:

██████████ kiváló operatőr és filmes szakember, amit nem ő állít, hanem azok a szakmai díjak igazolják, amelyeket méltán érdemelt ki több mint két évtizede végzett patrióta szellemű munkájával, a magyar történelem elhallgatott epizódjainak megfilmesítésével. Több mint méltatlan, hogy nevét mégsem szakmai munkássága, díjai miatt vált neve széles körben ismertté, hanem egy olyan eseménysor alapján, amelyről a balliberális média, és ennek keretében alperes azt gondolta, joga van tárgyalás nélkül ítéletet mondani, az általa elkönyvelt bűnöst szégyenpadra ültetni, sőt mi több célkeresztbe állítani aljas politikai céljuk, a migráció elősegítése és a kormány megbuktatása érdekében.

2015 szeptember 8-án több száz illegális migráns törte át erőszakkal az őket visszatartani képtelen rendőrök sorfalát Röszkénél, bűncselekményt és szabálysértést megvalósítva ezzel. ██████████ az operatőreként rögzítette az eseményeket, két kézzel szorította vállán a kamerát, amikor a tömeg Szeged irányában megindult felé, miközben ekkor nekik háttal forgatott. A felfokozott állapotú, erőszakos, rendőri intézkedésnek ellenszegülő és agresszív tömeg egyik tagja őt erősen meglökte.

Indítványozó az őt letarolással, megtaposással fenyegető tömeggel szembefordulva tudósítói munkáját folytatva védte magát, eközben két illegális migránssal testi kontaktusba került, majd ellépett egy, a gyermekével karján futó és rendőri fogásból erőszakkal kiszabadult, s ettől egyensúlyát veszített, majd emiatt eleső migráns elől, anélkül, hogy indítványozó hozzáért volna.

3. Részletes jogi indokolás

A fenti, bűncselekményt nem megvalósító eseménysort dagasztotta a liberális sajtó „világbotránná”, az EU határait is védő, hazánk lejáratására irányuló kampány részeként, ██████████ személyét megbélyegezve, jó hírnevét súlyosan sértve, és az illegális migránsokat áldozatként beállítva.

Az esetet követően azonban nagy számú cikk – közte az alperes által is közölt cikkek – valótlanul és jó hírnevét sértően állította több esetben indítványozóról, hogy felrúgta a gyermekével a karján futó nevezett férfit.

Az alperesi cikkek kifejezetten azt állították indítványozóról, hogy

██████████ *akkor még – operatőre kigáncsol egy, a rendőrök elől menekülő férfit – aki kezében gyermeket tart*
(2015.09.09. napján megjelent cikk)

hogyan
„...Walter zsiráfokat szeretne lőni, ██████████ pedig legszívesebben kis niggereket rugdosna.”
(2015.09.09. napján megjelent cikk)

hogyan
██████████ *egy gyerekével futó menekültet elgáncsolta...*
(2015.09.10. napján megjelent cikk)

hogyan
„...a kitöréskor készült videón látszik, ahogy egy szőke hajú operatőr kigáncsol egy kisgyereket a karjában tartó menekültet. [...] ...ő egy magyar operatőr nő, ██████████ munkatársa...”
(2015.09.08. napján megjelent cikk)

hogyan
██████████ *úgy lett világhírű, hogy egy magyar operatőr nő elgáncsolta*
(2015.12.17. napján megjelent cikk)

hogyan

„*[redacted] Röszkén rúgta fel (vagy próbálta felrúgni, ezen máig vita van, de az operatőr mozdulata egyértelmű) a gyerekeivel karjában futó férfit, amikor a menekültek kitortek a rendőri őrizetből.*”

(2015.12.17. napján megjelent cikk)

hogya

„*...Hiába írt levelet a miniszterelnöknek a menekült, akit felrúgott [redacted] családja Törökországban rekedt...*”

(2016.01.02. napján megjelent cikk)

hogya

„*...Elhagyná Spanyolországot a menekült, akit felrúgott [redacted]*”

(2016.09.25. napján megjelent cikk)

hogya

„*...Nemrég beszélt [redacted] a magyar operatőrrel, aki Röszkénél felrúgta...*”

(2016.09.25. napján megjelent cikk)

illetve hogya

„*...Az országba belépésre várakozó menekültek közül felrúgott egy gyerekeivel futó férfit.*”

(2016.10.18. napján megjelent cikk)

Az esetről felvételek is készültek, melyek egyértelműen cáfolják azt, hogy indítványozó kigáncsolta, felrúgta volna a gyerekeivel a karjában futó férfit, sőt az indítványozó személyével szemben garázdaság miatt indult büntetőeljárásban sem képezte a vád tárgyát ezen cselekmény.

Megállapítható, hogy az alperesi cikkben szereplő fenti tényállítások olyan magatartást tulajdonítanak indítványozónak (egy gyermeket a karján tartó és menekülő személy felrúgása, kigáncsolása), amiket a társadalom egésze elítél, az ilyen magatartást elkövető személyeket a társadalom megbélyegzi, jó hírneve gyakorlatilag megsemmisül.

Indítványozó szerint figyelemmel kell lenni arra, hogy alperes sajtószerv, így a tevékenysége körében kifejezett gondossággal köteles eljárni, és köteles a tevékenységével érintettek személyiségi jogait maximálisan tiszteletben tartani. A sajtószerv még a közügyek megvitatása körében sem írhat le bármit, sajtó- és vélemény-nyilvánítási szabadsága határát képezi az egyének Alaptörvényben védett joga.

Indítványozó álláspontja szerint alperes ezen gondos eljárást elmulasztotta, nem járt el kellő gondossággal annak ellenőrzése kapcsán, hogy az általa a cikkben leírt magatartást indítványozó valóban elkövette-e, valóban tanúsította-e.

Mindez pedig fokozottan terhelte volna személyét a cikkbeli állítások komoly súlya, azok indítványozó életére való súlyos kihatása miatt.

A fentiek ellenére az elsőfokú-, a másodfokú- és a felülvizsgálati ítélet sem állapította meg az alperes jogsértését.

A felülvizsgálati ítéletében a Kúria kiemelte, hogy az alperesi valótlan tényállításokat tartalmazó cikkek a közügyek megvitatása körébe tartoznak, és emiatt a 36/1994. (VI.24.) AB határozat szerint az alperest csak akkor terhelte volna polgári jogi felelősség, csak akkor lett volna megállapítható esetében a jogsértés elkövetése, ha „a cikk szerzői kifejezetten tudatában voltak a sérelmezett közlés valótlanosságának (tudatosan hamis közlés) vagy foglalkozásuk, hivatásuk gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőlük a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztották”.

Ezen Alkotmánybíróság által előírt vizsgálat lefolytatását követően a Kúria megállapította, hogy a sérelmezett közlések egyik esetkörbe sem sorolhatók. A Kúria megítélése szerint ugyanis az indítványozó cikkekben taglalt magatartásáról készített, széles körben hozzáférhető videó- és képfelvételekből „okszerűen lehetett arra következtetni, hogy indítványozó rúgta fel a gyermekével a karján futó férfit.”

Emiatt a Kúria szerint az alperes nem lehetett kifejezetten tudatában a közlése valótlanságának, azaz tudatos hamis közlés nem állhatott fenn, és alperes nem is sértette meg a véleménynyilvánítási szabadság felelős gyakorlásából eredő gondosság követelményét sem.

Mindezek miatt felperes keresetét elutasítva hatályában fenntartotta a jogerős másodfokú ítéletet.

Indítványozó mindenképpen szükségesnek tartja kiemelni, hogy az alperesi cikkekben személyének tulajdonított magatartásról – a helyszíni sajtójelenlét miatt – szinte azonnal videó- és fényképfelvételek kerültek fel a világhálóra (bárki, így a sajtó által különösen könnyen megtalálható módon), amelyeket megvizsgálva egyértelműen megállapítható, hogy a gyermekét a karján cipelő férfit nem gáncsolta el az indítványozó, nem rúgott fel senkit.

Szükséges továbbá kiemelni, hogy az indítványozó által sérelmezett, jó hírnevét súlyosan érintő nyolc alperesi cikk csupán fele született rögtön a történetek után (2015. szeptember 8-10.), további kettő majd 4 hónappal később (2015. december – 2016. január), míg az utolsó kettő több mint egy évvel később (2016. szeptember - október) került közzétételre.

Bár indítványozó vitatja, hogy az esetről készült felvételek gondos vizsgálata alapján ne lehetne azonnal megállapítani, hogy a gyermeket vivő személyt ő valójában nem gáncsolta el, nem rúgta fel, azonban még ha ezt el is fogadná ennek ellenkezőjét, akkor sem mentesítheti alperesi sajtószervet mindez azon kötelezettsége alól, hogy a későbbiekben megjelent cikkei szerkesztésekor a gondos eljárás keretében leellenőrizze, hogy az általa indítványozóról korábban állítottak valóban fedik-e a valóságot, a korábbi rendelkezésére álló adatok alapján tett tényállításai az új cikke közzétételükor is érvényesek-e.

Alperesnek mint sajtószervnek a gondos eljárás keretében minden egyes indítványozó tettét taglaló cikke előtt szükséges lett volna vizsgálnia, hogy a számára akkor elérhető információk alapján korábbi tényállításai valósak-e, azokat a korábbi formában – a hiteles tájékoztatás követelményének megfelelően – továbbra is közzéteheti-e.

Indítványozó álláspontja szerint alperes ezen gondos eljárást elmulasztotta, nem járt el kellő gondossággal annak ellenőrzése kapcsán, hogy az általa a cikkben leírt magatartást indítványozó valóban elkövette-e. Mindez pedig fokozottan terhelte volna személyét a cikkbeli állítás komoly súlya, annak indítványozó életére való súlyos kihatása miatt.

A T. Alkotmánybíróság is kimunkálta a sajtó felelősségével kapcsolatos szempontokat a valótlan tényállítások közlése kapcsán az alábbiak szerint például a Kúria Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény megállapításáról szóló 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban:

„[42] Természetesen a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, hanem más alapvető jogok vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. Az Alkotmánybíróság több esetben is alkotmányosnak talált már a média által nyújtott tájékoztatásra vonatkozó előírásokat (lásd 1/2007. (I. 18.) AB határozat, illetve 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat; és hasonló érvelést tartalmaz a 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [22] is). A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. ...

A polgári bíróságoknak a jóhírnév védelmével összefüggésben álló polgári jogi felelősségre vonás körében is a sajtószabadság alkotmányos szempontjaira tekintettel kell lenniük.”

A fentiek ellenére az elsőfokú-, a másodfokú- és a felülvizsgálati ítélet sem állapította meg az alperes jogsértését, tehát ezáltal elmulasztották ezen bíróságok a személyiségi perben garantálni, érvényesíteni az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikke (1) bekezdésében biztosított jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Ezen vizsgálatot megtehetette volna egyrészt a világhálóra - többek között a Youtube videómegosztó portálra – felhelyezett, eseményeket rögzítő felvételek (pl. a 2015.09.09. napján a Youtube-ra feltöltött „Előkerült egy másik felvétel [redacted] gáncsolásáról” c. videó) egyszerű megtekintése útján vagy az indítványozóval szembeni büntetőeljárás iratanyagának áttekintése útján, melyekből megállapíthatta volna, hogy az általa cikkében indítványozó terhére rótt magatartás kapcsán a nyomozóhatóság nem is emelt vádat indítványozóval szemben, valamint, hogy a büntető eljárás anyagát képező Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézete által 2016. május 3-án készített szakvélemény is egyértelműen rögzíti, hogy indítványozó nem gáncsolta el a migráns férfit a felvételek alapján.

Az események után 3-4 hónappal, de főleg a több mint egy évvel közölt cikkek megszerkesztése során tehát sokkal fokozottabb gondosság, sokkal nagyobb körültekintés lett volna elvárható az alperesi sajtószervtől, mint az azonnal az események után, az addig rendelkezésre álló információk alapján közölt cikkei esetében.

A fentiek alapján indítványozó álláspontja szerint a Kúriának – illetve az alsóbb fokú bíróságoknak – mindenképpen figyelemmel kellett volna lennie a T. Alkotmánybíróság által kialakított gyakorlat vizsgálata során arra is, hogy az alperes olyan sajtószervként tette valótlan tényállításait, akitől a foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna a tények valóságtartalmának gondos vizsgálata, különös figyelemmel arra, hogy egyes cikkeiben tényállításait nem az eseményeket követően azonnal, az akkor rendelkezésre álló esetleges hiányos információk alapján tette, hanem egyes esetekben több hónappal, más esetekben több mint egy évvel az események után, amely időtartam alatt a tényállításai valóságtartalmáról (azok valótlan voltáról) több forrásból is meggyőződhetett volna.

A sajtószerző gondossági kötelezettségét igazolja a T. Alkotmánybíróság 3/2015. (II.2.) AB határozat 29. bekezdésében kifejtett álláspontja is, miszerint

„...Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a sajtótól elvárható magatartás mindenekelőtt a közölt információk valóságának ellenőrzésére vonatkozik. A média kötelezettsége abban áll, hogy a töle szakmai szabályai alapján elvárható körültekintéssel felderítse a nyilvánosságra hozandó hírek, beszámolók, elemzések valóságtartalmát, és a megállapított információkról a nyilvánosságot - a megtévesztést nélkülöző szerkesztéssel - tájékoztassa.”

Szintén figyelemmel kellett volna lennie az eljáró bíróságoknak azon tényre, hogy az alperesi valótlan tényállítások rendkívül súlyosak, és objektíve alkalmasak arra, hogy azok alperes általi közzététele következtében az indítványozó jó hírnévét az egész ország nyilvánossága előtt a porba tiporják, hogy azok alapján indítványozó személyét milliók bélyegezzék meg egy gyermekét karján vivő és menekülő édesapa gátlástalan felrúgójaként, egy könnyörtelen személyként.

Tehát az alperesi tényállításoknak az érintett jó hírnévét szinte azonnal tönkre tevő jellege és azoknak az események után több hónap, illetve több mint egy év elteltével való közzététele miatt a sajtószerző részéről a közzététel kapcsán igenis fokozott gondosság lett volna elvárható, melyet az elmulasztott.

Indítványozó vitatja és Alaptörvény-ellenesnek tekinti továbbá az eljáró bíróságok azon ítéleti rendelkezéseit is, melyek szerint az alperesi 2015.09.09. napján megjelent „Walter és [REDACTED] egy párt alkot” című ironikus, gúnyos cikk és annak különösen azon része, miszerint „...*Walter zsiráfokat szeretne lőni, [REDACTED] pedig legszívesebben kis niggereket rugdosna.*” nem önkényesen fogalmazott meg elmarasztaló véleményt indítványozóval szemben, az nem minősül indítványozó vonatkozásában olyan indokolatlanul bántó és sértő véleménynek, ami megalapozhatná jó hírneve megsértését.

Az Alaptörvény által védett jó hírnév tiszteletben tartásához fűződő alapjoga indítványozó álláspontja szerint igenis sérült a fent hivatkozott cikkekben írt folytatólagosan közölt valótlán és jó hírnevét sértő tényállításokkal, az a Kúria ítéletében foglaltakkal szemben egyáltalán nem alapult valós tényeken, felperes ugyanis nem a bőrszínük, nemzetiségük miatt hanem a rendőri zárást jogellenes átszakító és irányába meglóduló, testi épségét is veszélyeztető tömeg elleni védekezés gyanánt ijedtében, félelmében tanúsított magatartást fiatalokú személlyel szemben. Ilyen formán az alperes véleménynyilvánítási szabadság keretében közölt cikkbéli véleménye nem élvezhet elsőbbséget az indítványozó jó hírnevének Alaptörvényben előírt tiszteletben tartásával szemben.

Nyilvánvaló, hogy az alperesi cikk önkényesen az indítványozót, illetve a perbeli események során tanúsított magatartását úgy mutatja be, úgy értékeli, mintha indítványozónak az lenne a hobbija, a szórakozása, hogy bőrszínük, származásuk miatt afroamerikai gyermekeket rugdos.

Alperes ezen magatartás indítványozó hobbijaként történő gyakorlását kívánja érzékeltetni azzal a párhuzammal is, miszerint indítványozó „párjaként” jelöli meg azt az amerikai fogorvost, akit szintén sokak számára elítélendő hobbija (exotikus vadállatok vadászata) ismert meg a társadalom.

Mindez pedig oly mértékben minden alapot nélkülöző, önkényesen megfogalmazott és indokolatlanul bántó, indítványozóra nézve rendkívül sértő vélemény, melyet még a történetek fényében sem köteles tűrni indítványozó, így ezen alperesi véleményre nem terjedhet ki a véleménynyilvánítás szabadsága, azaz azzal szemben indítványozó jó hírnevét az eljáró bíróságoknak védelemben kellett volna részesíteniük. Ennek hiányában az ítéletek alaptörvény-ellenesnek tekinthetők.

Az indítványozó által fent hivatkozottakat a Kúriának, illetve az alsóbb fokú bíróságoknak is meg kellett volna állapítania, ennek hiányában a nevezett ítéletek alaptörvény-ellenesek, sértik az indítványozó jó hírnevének tiszteletben tartásához való alapjogát, mert azt a konkrét eset kapcsán háttérbe szorítják az alperesi sajtó- és vélemény szabadsággal szemben.

El nem hanyagolható körülmény az indítványozó jó hírneve szempontjából az, hogy felrúgta-e ténylegesen a gyermekkel a karján futó migránst indítványozó, vagy csak esetleg felé lendítette a lábát, vagy éppen előle lépett el. Az utóbbiról van szó és lényeg az, hogy semmilyen testi kontaktus, illetve a lendítés/ellépés és az elesés között ok-okozatiság nem volt, hiszen míg egyik esetben tényleges fizikai kontaktus történik, addig a lendítés és ellépés álláspontom szerint egyértelműen a jogos védelem kategóriájába tartozó cselekmény felperes testi épsége és egészségének megőrzése érdekében.

Ekörben hivatkozom arra, hogy indítványozó a vele szembeni garázdaság miatti jogerős marasztaló ítélettel szemben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárást kezdeményezett, amely eljárásban a Kúria 2018. október 30-án Bfv.III.796/2018/8. számú felülvizsgálati ítélettel felmentette.

Megállapítható a fentiek alapján tehát az, hogy a valótlan tényállításokra épített alperesi cikkekkel és az ezen cikkek miatti indítványozói kereset szerinti jogkövetkezmények alkalmazását mellőző, jelen panaszban megsemmisíteni indítványozott ítéletekkel:

1. sérült a jó hírnév védelmet garantáló, Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített indítványozói alkotmányos jog,
2. sérült a vélemény-nyilvánítási szabadság gyakorlása körében az Alaptörvény IX. cikkének (4) bekezdése szerinti, emberi méltóság megsértésének célzatát tiltó és ennek megszegésével indítványozó jó hírneve megsértését is tiltó előírás,
3. sérült a sajtószabadság alkotmányos kereteit meghatározó Alaptörvény IX. cikkének (2) bekezdése és a (4) bekezdésen keresztül a sajtószervek számára a személyiségi jogsértését tiltó, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 4. §. (3) bekezdése.

Bízunk abban, hogy az Alaptörvény-ellenes ítéleteket a T. Alkotmánybíróság megsemmisíti és ezzel [REDACTED] ügye lehet az első, ahol a legmagasabb hazai bírói jogi fórum iránymutatást ad az egyre inkább elharapózó fake news-gyártás kapcsán a sajtó felelősségéről és biztosítja a hamis hírgyártással szemben a magyar polgárok, így most az indítványozó Alaptörvényben rögzített, jó hírnevét védő személyiségi jogait.

3.

Összegzés, záró rész

Az alkotmányjogi panaszindítvány érdemi indoklásában kifejtettekre hivatkozással indítványozó ezúton kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény-ellenes elsőfokú, jogerős és felülvizsgálati ítéleteket megsemmisíteni szíveskedjenek.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben volt folyamatban felülvizsgálati eljárás, mely érdemi döntéssel már lezárult, a törvényesség érdekében egyéb jogorvoslati eljárás illetve perújítás nincs folyamatban.

Indítványozó továbbá az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozik, hogy a jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványában szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Indítványozó az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § törvényi rendelkezésében foglaltakra alapítja.

Az indítvány az Abtv. 52.§ (1) bekezdése alapján határozott kérelmet tartalmaz fent rögzített petícióban foglaltak szerint.

Az indítvány megelőbbi kedvező elbírálásában bízva tisztelettel:

Dr. Gaudi-Nagy Tamás egyéni ügyvéd

Melléklet:

- meghatalmazás

